

Školitelský posudek na doktorskou práci JUDr. Jiřího Georgieva „Až do těch hrdel a statků? Konzervativní myšlení a otázka samosprávy v politických strategiích české státoprávní šlechty po roce 1848, Praha 2008, 312 s. rkp.

JUDr. Jiří Georgiev si vytýčil ve své práci nelehký úkol: 1. identifikovat zdroje konzervativního, státoprávního a samosprávného myšlení v českém aristokratickém prostředí, 2. analyzovat fungování těchto konceptů v ideovém prostoru Království českého a západní části habsburské monarchie a 3. hlavně stanovit na příkladech základní typologii tohoto myšlenkového a politického proudu.

Těchto cílů dosáhl použitím klasické metodologie politických dějin a dějin politického myšlení a také užitím interdisciplinárních přístupů, v nichž využil zvláště v oblasti politické filozofie a recepce právně historických konceptů svého předchozího vzdělání na PFUK.

V této práci je v české historiografii a i politologii navržen jiný badatelský a interpretační přístup ke 1. vztahu státu a církve, respektive k jinému chápání konkordátu, 2. k vytváření samosprávných konceptů, respektive k utváření organizace společnosti na nejnižších úrovních společenského života v liberální době, 3. k začleňování starých elit do nové občansko liberální společnosti a 4. hlavně je zde na třech typech konzervativního myšlení (autentické, pragmatické, reformní) a politického jednání poprvé komplexně objasněn vznik konceptu státoprávní politiky a jeho význam pro budoucí utváření české, respektive československé státní idey.

K práci nemám vážné připomínky. Tím zároveň naznačuji, že zcela akceptuji Georgievovu základní myšlenkovou a badatelskou linku výzkumu, která dává celému dílu jednotný a ucelený řád, a ztotožňuji se z jeho výsledky. Práci proto vřele doporučuji k obhajobě, neboť se vyznačuje:

1. jasným zadáním, 2. čitelnou koncepcí, 3. velmi nápaditou a namáhavou metodou práce nejen s klasickými prameny, ale také s dobovými myšlenkovými konstrukcemi, 4. dále průhledným a ústrojným vnitřním členěním, 5. jasně formulovanými a ověřitelnými závěry, které, jak už jsem naznačil, nesmírně obohacují výzkum o základech konzervativního myšlení v české aristokratické společnosti druhé poloviny 19. století, a 6. skvělou originální stylistikou, byť se mnohdy jedná o nelehké čtení. Nelze pominout ani přínos bibliografických odkazů na dobovou brožurkovou literaturu, který dává nahlédnout do dobově žhavých intelektuálních debat a polemik. Jiří Georgiev nasadil opravdu vysoko laťku všem budoucímu badatelům v oblasti analýzy konzervativního myšlení a konceptualizace idey samosprávy a vlastně i vzniku moderní občanské společnosti u nás a ve středoevropském prostoru. Dovolím si tvrdit, že tato práce se stane východiskem k dalšímu bádání v oblasti vytváření a zakotvování konzervativních principů v modernizující se společnosti do politické praxe.

V Praze 15. 1. 2009

Prof. Milan Hlavačka